

Roiri și returnări Exilurile neamului românesc

Faptul că Guvernul Germaniei a hotărât „returnarea” a 40 000 din cei peste 100 000 de cetățeni români care i-au invadat aproape toate landurile, nu-i de mirare. Are și Germania problemele ei pe care ține, ca orice țară civilizată ce se respectă, să și le rezolve singură, cu atât mai mult cu cât parcurge și ea un proces complex de dezvoltare social-economică în urma reunirii cu fosta RDG comunistă. Dar nu e numai atât. Din cei peste 100 000 de cetățeni români o mare parte sînt țigani care, comportamental, nu s-au încadrat niciodată complet în cadrul etic al națiunii noastre. Cu atât mai puțin aceștia respectă normele cetățenești ale unui popor, structural disciplinat, muncitor, devotat instinctiv cetății. Nu e, așadar, de mirare că nemții ne „returnează” țăganii (Aici deschid o paranteză. Ar fi nespuse de bine dacă tot cu aceeași grabire sistematică nemții și-ar returna și deșeurile toxice — sute de mii de tone — exportate de escrocii lor, prin escrocii noștri, pe meleagurile României).

Dar să recunoaștem cinstit că printre cei mulți care au roit spre Germania, și nu numai, sînt numeroși cetățeni români onesti, ba chiar deosebiți pe planul pregătirii profesionale, oameni cu un nezdruncat respect față de codul moral. Și ceea ce e mai trist, sînt tineri care și-au făcut vise, care au sperat după revoluția din decembrie 1989 să se realizeze ca cetățeni deplin ai patriei lor. Cu atât mai mult cu cât cea mai mare jertfă de vieți au dat-o tinerii! Și acum, dezamăgiți, cu orizonturile înegurate își iau lumea în cap și pleacă spre necunoscut, neputînd fi convinși prin propaganda demagogică, prin idealismul patriotard găunos asupra necesității rămîinerii lor în țară. Cu cît avalanșa promisiunilor, vorbelor poleite e mai mare, cu atât mai mult se lărgeste golul din sufletele lor. Gol care ar trebui umplut cu lucrarea adevărului despre întîmplările cumplite ale celui decembrie, acum terfelit, cu promovarea valorilor tinere în toate domeniile, cu o viață decentă. Priviți, vă rog, parlamentul — buhăite fețe și revărsate burți... Dar priviți în jur și veți vedea tristețea din ochii tinerilor, pentru care țara nu mai e țară, prezentul e o hibernare la cozile magazinelor (cu buzunarele goale), viitorul un nimic rinjind pe micile ecrane ale televiziunii, care nu mai e nici națională, nici internaționalist-proletară...

TRAIAN SUCIU

Întreaga istorie a poporului român — la fel de ciudată și de fascinantă ca a poporului evreu — a stat sub semnul exilului. A fost exilul cel mai complex și mai labirintic din cîte se cunosc. Vom enumera doar principalele lui momente.

1. **Exilul codrului.** A durat o mie de ani, de la retragerea stăpînirii romane din Dacia (271 d. Hr.) pînă la formarea statelor feudale românești (secolele XIII—XIV). 12 popoare migratoare au stăpînit pe rînd țara noastră în acest răstimp, iar românii, ca să se salveze, s-au făcut „frați cu codrul”. Erau totuși într-un exil, în propria lor țară. Am studiat și eu mult timp codrul și am ajuns la concluzia că principala lui caracteristică este forța distrugătoare: nu păstrează urmele, absoarbe totul. De aceea noi avem un mileniu de eclipsă istorică, pentru că am stat mai mult refugiați în locuri care distrug uluitor de repede urmele prezenței omenești. Lupta arborilor pentru a crește, torenți și ava-

lanșele din păduri și munți au îngropat o întreagă istorie. Pe scurt, încă de la nașterea noastră ca popor (terminată în secolul al VII-lea d. Hr.) am stat în exil în propria noastră țară. De altfel, exilul codrului s-a perpetuat pentru cei ce luptau contra nedreptății (haiducii în evul mediu, partizanii sub regimul comunist) pînă în zilele noastre. Și urmele lor au fost înghițite de codru, totuși ei au existat și au luptat în aceste locuri.

2. — **Exilul lingvistic și spiritual.** Nici nu se terminase bine exilul codrului și a început un altul, de factură foarte diferită. Bulgarii stăpînitori ne-au rupt cu forța de ascultarea noastră religioasă de Roma, cetate căreia îi datorăm numele, încreștinarea, limba și esența civilizației, de fapt însăși plămădirea noastră ca popor romanic. Limba latină a fost alungată din biserică și înlocuită cu limba slavonă. Poporul o asculta și nu pricepea nimic. Era ca și exilat într-un tărîm în care se vorbea alt grai. Chirilica s-a impus și în cancelariile domnești. Timp de peste șapte secole cultura noastră a fost aproape sufocată din această pricină și noi am rămas mult în urma celorlalte popoare latine. Spiritualitatea noastră a avut și ea mult de suferit, pentru că dezvoltarea religioasă-spirituală a Apusului ne-a rămas străină și noi am înțepenit în formalismul și tipicaria sterilă slavo-bizantină, cu urmări pînă astăzi.

Cînd slavonismul a început să fie înlocuit cu grecismul fanariot în cultură, nu am făcut decît să trecem într-o altă fază a aceluiași exil și puțin a lipsit ca întreaga pătură cultă a populației să fie grecizată și astfel să se așeze bazele unei temelnice deznaționalizări.

3. **Exilul național.** Dacă perioada fanariotă de peste un veac a avut și aspectul unui exil politic, pentru românii din Țara Românească și Moldova, care erau dați la o parte din conducerea statului de către greci, românii din Transilvania au trăit multe secole într-un exil național, după cum mult timp au trăit și cei din Basarabia și Bucovina. Cam jumătate din poporul român a cunoscut acest exil, deosebit de cumplit. Într-adevăr, cel ce este nevoit să-și părăsească țara și să plece printre străini, știe cel puțin că undeva în lume este o țară a lui și nădăjduiește că se va putea întoarce cîndva acasă; dar cel ce este socotit „tolerat” în propria sa țară, încotro își mai îndreaptă nădejdea?

4. — **Exilul total.** Acesta a fost sub regimul comunist și a îmbrăcat felurite aspecte. S-a dovedit un exil moral, deoarece întregul popor a fost rupt de adevăr și aruncat pe tărîmul minciunii și păcatului, i-a și adus ruina morală. A fost un exil spiritual.

(continuare în pag. a III-a)

Prof. Dr. Anton MOISIN

Dezamăgire și... dezamăgiți

Împlinirea unui an de la preluarea mandatului i-a prieluit primului ministru Teodor Stolojan organizarea unei conferințe de presă axate pe două chestiuni principale: modul de organizare și desfășurare a alegerilor generale și bilanțul guvernării domniei sale pe plan economic și social.

Abordarea primei probleme i-a dat posibilitatea punerii în discuție a controversatei imagini a României în străinătate; comentînd o scurtă emisiune a unei cunoscute

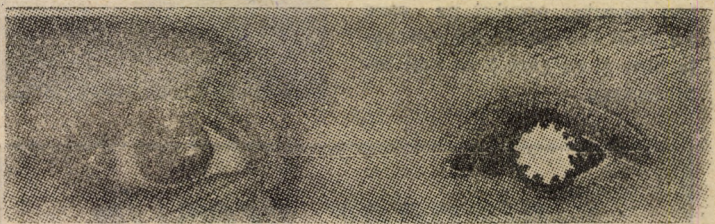
companii de televiziune, premierul s-a arătat profund dezamăgit de modul în care este prezentată realitatea românească în afara granițelor țării, grație unor persoane care caută insistent senzaționalul și care uneori sînt animate de sentimente nu tocmai amicale față de poporul român. Ajungînd în acest punct trebuie să admitem că unele ori aceasta este realitatea: în străinătate, originea noastră, istoria, cultura, tradițiile realitățile existente astăzi în

România sînt de foarte multe ori complet necunoscute și în tot atîtea cazuri total deformate.

Constatarea de mai sus, impune în mod evident următoarea întrebare: ce a făcut premierul Stolojan și guvernul pe care l-a condus timp de un an, ca lucrurile să evolueze în acea direcție pe care o dorim cu toții în beneficiul

(continuare în pag. a III-a)

ing. Aurel MAXIM

Lentila de contact

ACCIZELE DE ADIO

„Ordonanța de adio” a premierului Stolojan privind accizele la carburanți stabilește următoarele taxe: pentru o tonă de benzină premium statul primește 81 100 lei/tonă, pentru benzina regulă 65 500 lei/tonă, pentru benzina normală 60 500 lei/tonă, iar pentru motorină 40 700 lei/tonă. Ce-ai zice de stabilirea unor accize și pentru funcția de parlamentar?

URMEAZĂ SCUMPIRI ÎN LANT

În prima jumătate a lunii noiembrie „tarifele pentru călătorie cu trenul se vor majora cu aproximativ 60 la sută”, a declarat dl. Aurel Dumitrescu, președintele SNCFR. Elevii, studenții și navetiștii își pot procura abonamente al căror preț reprezintă 50% din valoarea reală a călătoriilor.

ADEVĂRURI TRISTE

Monitorul Oficial din 16 octombrie publică o listă cu 278 persoane cărora li s-a aprobat renunțarea la cetățenia română. Este publicată și o listă de 17 persoane cărora li s-a aprobat cererea de a deveni cetățeni români, proveniți din Siria, Irak, Iordania, Egipt, Sudan și Grecia. Urmează vreo două sute de mii de chinezi!

NOUTĂȚI LA TVR

S-ar putea ca dl. George Radu Serafim, actualul director al Departamentului „Viața spirituală”, să fie „cel mai sigur câștigător al postului de director general al TVR”. În acest caz, Televiziunea va fi restructurată în patru mari compartimente și directorul general va pleda pentru echidistanță.

M.I. SEBASTIAN

VITRALII

EMINESCU la Mediaș

Prezența marelui poet național Mihai Eminescu la Mediaș — capitol la care se cunosc puține date certe — poate fi privită din două ipostaze. Prima: aceea de simplu vizitator pe traseul călătoriei sale în Ardeal, iar cea de-a doua: din perspectiva prezenței sale literare în publicații medieșene. Drumul lui Eminescu la Blaj, (prin Vatra Dornei, spre Tirgu Mureș) a cuprins o seamă de localități mai mari sau mai mici, pentru noi reperele principale în acest periplu fiind: Tirnăveni, Mediaș, Gopșa Mică. În cursul acelei lungi călătorii, din vara lui 1866, poetul venind însoțit de seminaștii blăjeni Ion Cotta și Teodor Cojocaru, a poposit pentru câteva ore în burgul de pe Tisău. Cu siguranță că pe eventualii interlocutori sași îi va fi surprins atât germana impecabilă pe care o vorbea încă din adolescență, cât și la ceilalți doi tovarăși ai săi, îmbrăcăminte (în straie naționale), ce venea caecum în contrast cu hainele poetului. I-or fi reținut atenția, în schimb, poetului, atât străzile cu înfățișarea lor medievală, austeră,

similară cu cea a străzilor anilor de colegiu la Cernăuți ca și turnul înclinat de deasupra acestora, vizibil din orice colț al orașului.

Trecerea prin Mediaș a lui Eminescu a fost fulgurantă, intrucit și seminaștii care-l găzduiau în trăsura lor, țineau să ajungă, încă cu ziua, la Blaj.

Cât privește cea de-a doua ipostază, aceea a prezenței publicistice la Mediaș e de reținut faptul că la 70 de ani după aceea trecere meteorică prin burg, un tânăr traducător german, Ernst A. Groh, ulterior actor și regizor la secția germană a Teatrului de Stat din Sibiu, publică în „Lanuri” două poeme de Eminescu. Este vorba de „S-a stins viața” și „Ce te legeni, codrule?”, traduceri care l-au entuziasmat pe poetul Emil Isac, solicitându-l pe George Popa să-l pună în legătură cu traducătorul. Poemele în speță erau primele pe care le-a publicat „Lanuri”, în paginile sale, în limba germană și au apărut în numărul pe luna mai, 1936.

Titus ANDRONIC

„Tatăl meu este erou al Ministerului de Interne”

În 3 noiembrie 1992, la fel ca mulți alți sibieni am fost martor la dezvelirea Monumentului Eroilor Ministerului de Interne, căzuți la Sibiu în timpul evenimentelor din decembrie 1989. Probabil nu aș fi scris aceste rânduri dacă nu m-ar fi surprins cuvintele unei fetițe aflate în brațele mamei sale, îmbrăcată în negru. Mai târziu am aflat că este vorba despre soția și fiica unui din ofițerii omorâți în singerosul Ajun de Crăciun al anului 1989.

După ce placa din marmură neagră, care găzduiește numele eroilor, a fost dezvelită, cuvintele fetiței au rămas o clipă în aer ca o mare durere și un mare adevăr: „Mamă, unde scrie despre tata?” Hohotele de plins au împiedicat-o pe mamă să răspundă. Fetița nu a insistat, în schimb privea piatra neagră și lungul sir de nume cu multă mândrie, știind că acolo, printre literele strălucitoare fi poate găsi pe tatăl ei pe care și-l amintește zimbând, purtând-o pe brațele-i puternice. Mai știe micuța că nimeni nu a fost atât de bun, puternic și frumos ca tatăl ei. Peste ani, poate, va afla și ea și noi adevărul despre moartea omului pe care l-a iubit înainte de a-l cunoaște bine și pe care-l va iubi întotdeauna.

Momentul dezvelirii acestui monument este o mare izbândă pentru sibieni. Cu toții știm că acești oameni au fost împușcați mișelește, într-un mod absolut gratuit. Jertfa lor merită să rămână în memoria noastră. De ei trebuie să ne amintim cu aceeași stimă ca și de toți ceilalți căzuți pentru libertate.

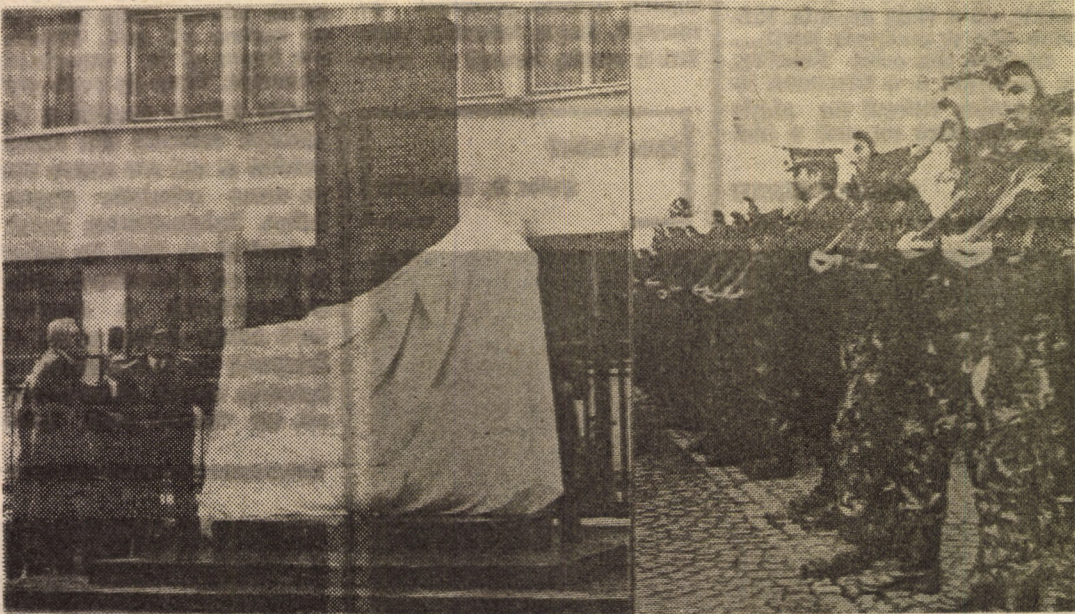
Ziua de 3 noiembrie a fost, de asemenea, o izbândă pentru copiii, soțiile, mamele, tatii și

frații acestor 25 de oameni al căror sacrificiu este recunoscut abia acum după aproape trei ani.

Trebuie să ne bucurăm pentru copiii torturați de vorbele celorlalți copii aruncate cu ușurință și care acum pot răspunde cu adevărată mândrie: TATĂL MEU ESTE EROU AL MINISTERULUI DE INTERNE.

Dan Ioan BOGDAN

Foto: R. BALINT

Aproape totul despre T.V.A. (I)

Conform Ordonanței Guvernului nr. 3 din 27 iulie 1992, începând cu data de 1 ianuarie 1993, se va introduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) ce urmează a înlocui deja perimatul impozit pe circulația mărfurilor specifice economiei centralizate. În fapt este vorba de o altă „găselniță” guvernamentală care deja se doare a fi un moment de cotitură al reformei fiscale din țara noastră și care nu reprezintă altceva decât o nouă ilustrare a principului: „La vremuri noi... termeni noi, ce ne-aferă în nevoi”.

Pentru că așa cum se specifică în chiar preambulul acestui act normativ TVA se constituie într-un impozit indirect care se stabilește asupra operațiunilor privind transferul proprietății bunurilor precum și a prestațiilor de servicii, aplicat la fiecare stadiu al circuitului economic și reprezintă un venit al bugetului de stat. Deci în mod automat, o cheltuielă pentru cetățeanul de rând! Valoarea adăugată se definește ca fiind „diferența între valoarea unui bun obținut în urma vânzării și valoarea tuturor bunurilor și serviciilor care au fost achiziționate pentru a realiza „acest bun”. TVA este prevăzută la o cotă unică de 18% determinată pe baza datelor macroeconomice existente care asigură volumul actual de impozite pe circulația mărfurilor aplicându-se o singură

dată asupra produselor indiferent dacă acestea sînt mijloace de producție, bunuri de consum sau servicii. Principiul inconvenient rezidă însă în faptul că această taxă se aplică asupra prețurilor fabricate din materii prime și semifabricate în a căror valoare a fost inclus deja impozitul pe circulația mărfurilor. Practic se va practica un impozit de 18% asupra prețurilor în vigoare la 31 decembrie 1992 și implicit peste impozitul pe circulația mărfurilor imediat în acestea, prețurile devenind astfel rezultate directe a unei duble impozitări: ICM și TVA.

Calculul impozitului se face în cea de-a doua formă prin aplicarea unei cote procentuale, după cum urmează: o cotă redusă pentru bunurile de primă necesitate și serviciile de natură socială; o cotă intermediară pentru bunurile de uz curent sau serviciile care din punct de vedere economic social sau cultural reprezintă un interes deosebit; o cotă normală pentru bunurile și serviciile de interes general și o cotă majorată pentru bunurile de lux și care fac obiectul monopolului de stat.

În consecință TVA are în vedere unicitatea impunerii impozitului la produse și servicii, indiferent de lungimea circuitului parcurs de către acestea.

Ion GIRONOD

EXPOZIȚIE

În cadrul manifestărilor prilejuate de împlinirea a 175 de ani de la deschiderea pentru public a Muzeului Brukenthal, Muzeul de Istorie Naturală vă invită, vineri 6 noiembrie, ora 11, la vernisajul expoziției: **Minerale din România în colecția Samuel von Brukenthal**. Expoziția prezintă, selectiv, una din cele mai vechi colecții de mineralogie din Transilvania, cuprinzând, astăzi, 3622 de piese cu importanță științifică și muzeală remarcabilă.

JAZZ

Clubul de jazz „NAE ION-ESCU” programează vineri, 6 noiembrie, ora 19, tema „BLUESUL” (I). Prezintă GABRIEL ALBRECHT.

Panseuri

- Negrul ducea o viață cenușie
- Preș negociabil
- De-abia în secolul XX reuși să-și vîndă mobila antică
- Dilema persistă: ce a fost mai întii, oul, găina, Columb sau America?
- Lasă vorba că e mut
- Don Quijote suferea de hîmere
- Era suspect de cîștit
- La țîrm se simțea în largul său
- Făcuse conservatorul iar acum vindea conserve
- Fusese mare iar acum e de mult pămînt
- A avut un succes răsunător. Bătea toba.

ROD

Calendar creștin

Întru a cincea zi din noiembrie pomenirea Sfîntului Mucenic Galaction și a Sfîntei Mucenice Epitimi.

Tot azi pomenirea Sfîntilor apostoli din cei 70, Ermen, Lin, Gae, Filolog, Patrova și a preacuviosului părintelui Grigorie arhiepiscopul și mărturisitorul Alexandriei.

PROGRAM

Joi, 5 noiembrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10.00 Actualități • Meteo. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 Worldnet Usia. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Oameni de lingă noi. 13.30 Jazz-ma-

gazin. 14.00 Actualități • Meteo. 14.15 Avanzpremieră TV. 14.20 Tradiții. 14.45 Preuniversitaria. 15.30 Teleșcoală. 16.00 Muzică pentru toți. 16.30 Forum. 17.00 Actualități. 17.05 Repere moldave (RTV Iasi). 17.35 Drumuri în memorie. 18.00 Tele-discul muzicii populare. 18.20 Simpozion. 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: „Dallas”. (177). 21.45 Reflecții rutiere. 22.00 Dosarele istoriei. 22.30 Pagini de mare popularitate. 23.15 Actualități. 23.30 Stadion. 24.00 Închiderea programului.

FUNDAȚIA PENTRU TINERET SIBIU

Str. Mitropoliei nr. 30

ANGAJEAZA PRIN CONCURS:

- director economic, studii superioare economice (vechime min. 5 ani)
- secretar-dactilograf pentru relații cu publicul (cunoscătoare a unei limbi străine de circulație internațională)
- revizor-contabil (studii medii vechime minim 8 ani)
- contabil cu studii medii economice și în informatică
- administrator general cu studii superioare economice.

Informații suplimentare la tel. 92/41 31 09.

— 444 —

Exilurile neamului Dezamăgire și... dezamăgiți

românesc

(Urmare din pag. 1)

întrucât trăirea religioasă a fost înlocuită cu ateismul. S-a dovedit un exil politic, deoarece poporul cinstit era un sclav al partidului comunist, tolerat dar fără drepturi politice și cetățenești reale. Același regim a acceptat exilul național pentru românii din Basarabia și nordul Bucovinei. A fost un exil cultural, prin proletcultism, sovietizarea culturii și distrugerea culturii românești autentice. A provocat un exil concentrațional total, fără precedent în istorie. Acesta li cuprindea pe cei din închisori, lagăre de muncă și zonele de exil din Bărăgan — adică „primul cerc”, cum l-am putea numi — și pe cei rămași în așa-zisă „libertate”, dar de fapt niște prizonieri ai sistemului („al doilea cerc”); țara întreagă era în fond un singur mare lagăr. Același sistem comunist a adus și marile exoduri românilor în exilul printre străini.

5. — Exilul printre străini. Milioane de români au fost exilați ori s-au exilat singuri din groaza de comunism. Din Siberia până în Balcani, din Ungaria până în America și din Apusul Europei până în Australia, nu credem să mai fie meridian sau paralelă fără români. Basarabienii sînt într-un exil pretins independent dar cu trupe rusești în teritoriu, iar bucovinenii zac într-un stat străin.

Românii au cunoscut toate formele posibile de exil, iar de o jumătate de veac încoace au fost mai exilați decât oricînd. A sosit vremea să ne regăsim și să ne reclădim casa. Dar sîntem total dezbi-nați, atît în țară cît și printre străini. Trebuie oare mai întîi să ne regăsim unitatea ori unitatea va izvorî din efortul de reclădire a casei noastre strămoșești? Personal cred că efortul de reconstrucție va aduce și unitatea. De aceea să ne rugăm lui Dumnezeu și să ne suflecăm mințile apucînd-ne de lucru.

(Urmare din pag. 1)

țării? Evident, foarte puțin, ignorîndu-se aproape total atribuțiile în acest sens. Și astfel, dezamăgirea — produsă domniei sale de modul de reflectare al realității românești în afara granițelor țării — trebuie împiedicată însoțită de cea care a generat-o.

Analizînd modul în care s-au desfășurat alegerile generale, premierul român vînte să precizeze în fața cetățenilor țării un lucru esențial: faptul că procesul electoral se încheie după constituirea și aprobarea guvernului de către parlamentul ales; a fost oare o omisiune întâmplătoare? De ce nu a precizat primul ministru faptul că sarcina formării guvernului, într-o situație normală, spre care de altfel tindem, revine FDSN, formațiune politică ce a câștigat recentele alegeri. Precizarea domniei sale în această privință ar fi putut aduce unele limpeziri, în sensul că viitorul guvern, condus de un om politic desemnat de formațiunea câștigătoare, va dispune de posibilități mai mari în privința reflectării cu fidelitate a realităților existente astăzi în Ro-

mânia.

Dacă la data conferinței de presă la care ne referim, omisiunea premierului a avut în considerare întâmplătoare, după cîteva zile s-a constatat că lucrurile nu stau chiar așa...

Trebuie în a doua problemă, premierul român, mai puțin modest decît a lăsat să se întrevadă timp de un an de zile, mi-a asigură că pe lângă economie, omenia de dezvoltare a cetățenilor țării funcționează și se află pe traiectoria prestabilită de artizanii săi.

Tratarea punerii în reformei din punct de vedere al finanțării ei, însoțită de gravele dificultăți cu care se confruntă complexul economic românesc, prilejuiește constatarea că la un an de la preluarea mandatului de către dl. Stoiljan, în România nu se poate produce nici mai mult nici mai bine, nici mai eficient, pentru domnia sa, reforma românească din ultimul an a fost în mod exclusiv a sistemului financiar. De altfel, primul ministru a trecut sub tăcere unul din angajamentele asumate de guvernul său: asigurarea creșterii economice zero. Cît sîntem de departe de acest deziderat, rezultă din datele publicate recent de Comisia Națională de Statistică: produsul intern brut a scăzut cu 16,3% — cu 23,5% în industrie și cu 12,2% în agricultură. Datoria externă a crescut de la 883 milioane dolari la 2127 milioane dolari, deficitul bugetar a crescut de la 41,1 miliarde lei la 95 miliarde lei, șomajul a crescut de la 386 mii persoane la 812 mii persoane și exemplele ar putea continua, dar nici unul nu indică redresări ci, dimpotrivă, căderi accentuate. Deși atît de dragi premierului Stoiljan, în acest caz cifrele nu pot oferi guvernării sale decît un calificativ: dezastruos.

Dacă pentru primul ministru bilanțul guvernării sale în plan economic nu a constituit o dezamăgire, prin percepția realității de zi cu zi am devenit cu toții, de la primul ministru la ultimul cetățean, evident din motive diferite, un popor de dezamăgiți.

În ziua de 21 oct. 1992, televiziunea a făcut cunoscută opiniei publice majorarea prețurilor la carburanți, conform H.G. 667/92 — act normativ aprobat de guvern la sfîrșitul

lunii iulie a.c., după cum a-vea să declare ulterior ministrul Industriei. Măsurile luate își au raționamentul economic, îndeosebi fiind procesul majorărilor, dar modul pînă la urmă în care au fost amînate precum și momentul ales nu au nimeni comun cu transparența afecată de primul ministru pe parcursul guvernării sale.

Aprobarea respectivului act normativ la sfîrșitul lunii iulie, trebuia să-l facă opera în interval de 30 de zile, respectiv la sfîrșitul lui august. Cum la vremea respectivă ne aflam în plină campanie electorală într-un gest de neobișnuită delicatețe a existat împovărarea „parlamentului marelui mersu” dar nu „fapt”, FDSN, cu un sistem electoral, după cîtă vreme alegătorii se sînt „dificultăți” în care se afla FDSN în asumarea sarcinii de formare a guvernului, primul ministru li aruncă acestuia încă un cerc de salvare, metăndu-i nici un fel de precizări referitoare la obligatiile ce revin formației care a câștigat alegerile. Lăsînd în fața centrului de rînd pe cine? că votul său nu ar avea nicio legătură cu cel ce vor primi ministrul în continuare. Pentru a satisface încă o dată caricaturile FDSN și pentru a ușura situația în care s-a așezat toată sarcina guvernării, primul ministru a ales cel mai mic din moment pentru promovarea actului normativ cu pricina: după validarea ordinelor alese, dinaintea de formarea noului guvern.

Manevrele subterane practicate de primul ministru în ultima parte a guvernării sale îi sfîșiează serios blazonul și îi vor determina probabil să părăsească Palatul Victoria pe ușa din dos.

Oamenii politici trebuie să constate de data această măsurile pe care le presupune acceptarea cu ușurință a unui prim ministru „independent” pe care l-au considerat și ei sincer, cinstit, transparent în acțiunile întreprinse. Alăturîndu-se în acest moment „corului dezamăgiților”, domniile lor au obligația să procedeze în așa fel încît lucrurile să nu se mai repete. În fond, am asistat cu toții la o partidă de șah, în care un prim ministru travestit în „pion de sacrificiu” și-a jucat rolul pînă la capăt, în beneficiul unei victorii pe care Președintele a câștigat-o strălucit.

„PROTEXUL” SOCIAL

Este cuvîntul ce, în limbajul oficial, guvernamental, a devenit sinonim cu PROTECȚIA, pentru a defini grija nemărginită pe care în ultimii trei ani — cei care au dus poporul român la sapă de lemn și economia românească „de palat” pe „ripa tranziției” — o poartă pentru bunăstarea tuturor. Bunăstare care, după cum se profilează la orizontul următorilor 20 de ani prezizi de oracolul din Dămăroaia, numai bună nu poate fi, ea și cea din abia dușii (pe apa simbetei) „20 de ani lumina”.

Și fiindcă „ziua bună de dimineață se cunoaște”, la fel și viitorul nostru „luminos” — promis și „făurit” de aproape 50 de ani — poate fi recunoscut în prezentul cetos în care ne afundăm. Prezent de care, asemenea ultimilor 50 de ani, profită din plin pescuitorii în ape tulburi cocoțati în fruntea națiunii. Acești pescuitori, care cu o mină ne dau și amîndouă ne iau și ceea ce li se pare că ne-au dat, se arată mîrînișosi și profund preocupati de a ne asigura, în fața „valurilor” pe care le sfîrînesc, măsuri vizînd protecția socială.

Dar, se poate, oare, vorbi de o reală protecție socială? Nu cumva arată și ea ca „omul cel nou” despre care s-a tot vorbit în defuncta eră și pe care nimeni nu l-a văzut fiindcă se ascundea după aceleși vechi năravuri?

Realitatea cotidiană ne demonstrează că totul se reduce doar la promisiuni, că fiecare nouă măsură „de redresare”, „de salvare” etc., este în fapt cauzatoare de noi suferințe, avînd efecte imprevizibile, pe termen nelimitat, asupra năveului de trai — în continuă scădere — al populației. Într-oare noastră existență a ajuns să fie guvernată de raportul dintre leu — ajuns tot mai „domestic” și împins de „dresori” abili spre converti-

bitate după principiul „unde-l unul nu-i putere” — și dolar, simțînd pe propria piele că „au venit americanii”.

Ajunși — prin „grija” cui, oare? — în pragul unei societăți falimentare, mărșăluim triumfal „spre porțile Europei” (pentru a ocupa un loc în casa comună), alînuindu-ne și depășînd chiar prețurile, dar nu și veniturile reale la nivel internațional. Din această cauză, urmînd unor interese bine determinate, prețurile au crescut într-un ritm amețitor. Dăm doar cîteva exemple, din mulțimea celor „liberalizate” — pe buzunarele noastre, devenite tot mai umflate de „vineturile” reformei — ce ne intui-

OPINII

necă orizontul speranțelor de mai bine. Astfel, dacă în primăvară o pereche de cizme costa aproximativ 6000 lei, acum, în toamnă, probabil pentru că au stat peste vară nemîșcate în aceeași vitrină, costă 16 500 lei. De parcă, cei din comerț — care de aproape trei ani ne jupoaie de vii cu noile prețuri — țin cu tot dinadinsul să ne demonstreze că produsele respective sînt confecționate... din pielea clientului.

Recenta creștere a prețurilor benzinei și motorinei are efecte incalculabile asupra întregii economii românești. Fiecare dintre noi se întrebă înspăimîntat: ce prețuri vor fi practicate în transportul de călători? (Oare chiar vor umii să devenim un popor de „pie-tonți”?). Dar în transportul de mărfuri? La cît se va ridica prețul produselor industriei chimice? Cum vor suporta tăranii — care nu fac parte din asociații — noile prețuri ale lucrărilor agricole? Și la ce preț se vor vinde „barabulele”

noastre cele de toate zilele, cu care domnul Brătianu s-a lăudat în campania electorală că va feri nația română?

Pentru aceste întrebări nu există decît un singur răspuns: toate aceste măsuri și efecte ce vor rezulta din acest neîntreput lanț al slăbiciunilor sînt și vor fi plătite în viitor cu prețul unor imense sacrificii, generatoare de frustrări morale și materiale.

Dar, în pofida acestei tragice realități, în tot acest timp am fost (și vom mai fi) conșolați că guvernul este preocupat să ne asigure protecția socială. Și, într-adevăr, ne-a protejat atît de bine încît, prin măsurile energice luate „întocmai și la timp”, a reușit deja să ne împartă în două categorii sociale distincte: CEI DEȘTEPTI, care promit, oferă mai nimic și — în schimb — se îmbogățesc tot mai mult și CEI MULȚI ȘI PROȘTI, care trag nădejdea că, odată și odată, va fi bine pentru toți. (Da, „mulți și proști” după cum susține domnul Brucan, dar pentru care guvernul Stoiljan s-a dat de ceasul morții să le asigure protecția socială după principiul „cîte capete atîtea protexuri”).

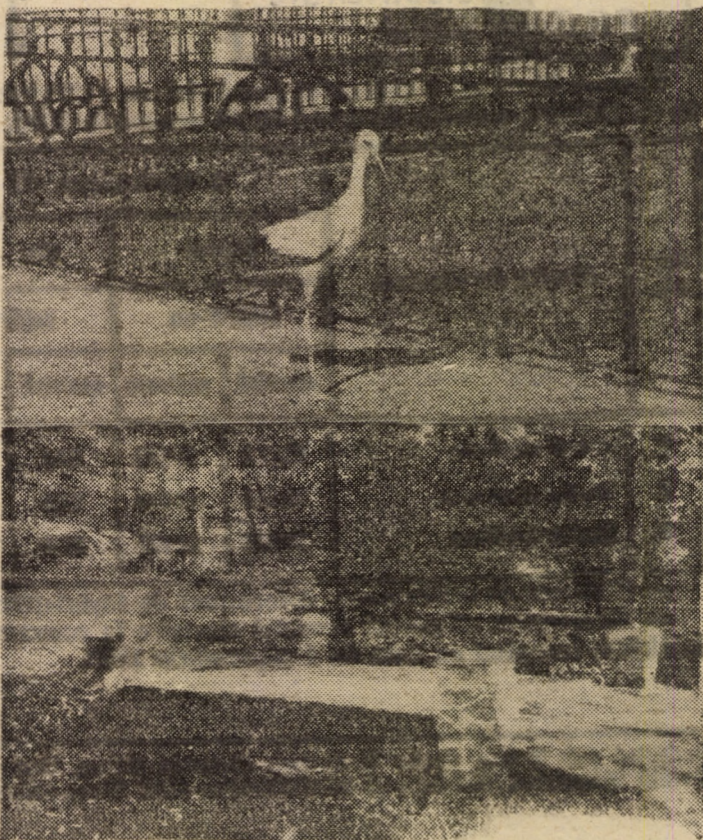
Guvernul Stoiljan va părăsi, în curînd, scena politică românească, dar în urma lui se profilează haotic rințel trist al cohortelor umane ajunse în pragul pauperității, așteptînd cu resentimente noi măsuri care să-i asigure, tradiționalul de pe acum „protex social” (pentru că sărăcia și falsa protecție socială îi caracterizează perioada de guvernare).

De-așa vreme ne-nvrednicim?

P. LAPUȘNEANU

Berze și poduri pe cale de dispariție

Foto: R. BALINT

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de FLARO S.A., pe numele Teculeț Olimpiu. O declar nulă. (1516)

● Pierdut legitimație de serviciu eliberată de Întreprinderea Libertatea Sibiu, pe numele Ciobanu Marinela. O declar nulă. (1512)

● Pierdut ștampilă cu inscripția „COMETA” SRL. O declar nulă. (1511)

VINZARI

● Vind injecții DEPOSTAT PADUTIN pentru adenom de prostată. Telefon 44 55 90. (1520)

DIVERSE

Universitatea ELTA de metafizică și astrologie ține cursuri în fiecare vineri, între orele 17—20 la Asociația Medicilor — Piața Mare nr. 12, etaj I. Deschiderea vineri, 6 noiembrie a.a. (1509)

Firma ROM-PACHER SRL cu sediul în Șelimbăr, angajează urgent secretară dactilografă, cunoscătoare a limbii germane. (1518)

Firma „FOCAR COMPANY” SRL din București, B-dul Păcii nr. 7, vinde en gros, prin depozitul din Sibiu — str. Tîglarilor nr. 41, telefon 92/43 26 06: cafea vid, coniac, whisky, lichior, bere-doza, gumă de mestecat, dulciuri, săpun, țigări. Adaos comercial 4 la sută, aceleași prețuri ca în Complexul Expozițional. Cumpărând de la noi, scutiți un drum de 600 km. (1519)

DECES

Grele sînt clipele despărțirii, golul, lacrimile și durerea din inimile noastre nu ni le poate lua nimeni dragă mamă și bunică

MARIA RISTI

— 63 ani —

prin plecarea dintre noi. Dumnezeu să te odihnească în pace.

Andy

Fiica Doina și nepotul (1510)

INCREDERE ÎN PANICI

BELGRAD — 3.11. Motiunea de neîncredere în guvernul Panici, a eșuat. Manevrele ultranaționalistilor sirbi pro-Miloșevići nu au reușit în a treia încercare de a-l da jos pe Panici, considerat de ei, „trădător al intereselor sirbenești”. Luni, Camera Deputaților (inferioară) a aprobat votul de neîncredere, dar a doua zi, Camera Superioară a Parlamentului a respins motiunea, la limită: 18 voturi, contra 17. Dacă n-ar fi fost Republica Muntenegru, Panici ar fi fost înlăturat.

ZAGREB — Președintele Tudjman, a răspuns la radio multelor întrebări puse în legătură cu refuzul Croației de

a primi musulmani refugiați din Bosnia. Tudjman a răspuns că peste 700 000 refugiați bosniaci au pătruns în Croația, însă în prezent a fost închisă granița, nemaexistind condiții de cazare. Radio-Zagreb a anunțat că numeroase autobuze cu refugiați din orașul Iaițe (ocupat de sirbi) au fost întoarse de la graniță.

GENEVA — Sirbii bosniaci au repetat că vor părăsi Conferința de Pace, dacă republica lor nu le este recunoscută. Mediatorii Vance și Owen au respins asemenea doleanțe.

FLASH

● YITZAK RABIN (premierul Israelului) a efectuat marți, o vizită în Podișul Golan. Sute de locuitori druzi i-au prezentat îngrijorarea pentru soarta lor. Rabin i-a încurajat spunându-le că nu va fi decît o retragere parțială a forțelor israeliene. A fost apoi vizitată localitatea Kirrat Shomona, unde un copil și-a pierdut viața, fiind lovit de

o rachetă Katiușa lansată de organizația Hezbollah. Rabin a fost însoțit de ministrul de interne și comandantul Regiunii Militare de Nord. ● MIS-CAREA ANTISIONISTĂ DIN ITALIA s-a accentuat. Pe vitrinele magazinelor din Roma, au apărut abțibilduri avînd desenată: steaua galbenă, pe care scria „evrei cărați-vă acasă”. ● TRUPELE RUSEȘTI din Țările Baltice vor fi retrase pînă la mijlocul anului viitor, afirma Televiziunea Lituaniană din Vilnius. ● DEM-NITARIII MAGHIARI vinovați de reprimarea participanților la revoluția din 1956, vor fi pedepsiți, a afirmat Ministerul Justiției din Ungaria. ● PROFESORUL KRZYSZTOF SKUBISZEWSKY (ministrul de externe al Poloniei) va vizita timp de trei zile, la sfîrșitul acestei săptămîni, Israelul. El va avea ca repere ale vizitei Memorialul Holocaustului, locuri sfînte ale creștinismului, Knesethul (parlamentul).

Rubrică de Emil PORIME

ANTRENOR DE CAMPIONI

În genere, statutul atletismului sibian n-a fost unul privilegiat, în pofida condiției sale de sport olimpic de prim rang, a popularității sale pe plan mondial și a unei exemplarități formative în care va deține întotdeauna înțietatea. Tratat condescendent, de sus, tocmal exigențelor sale ideatice, în toată contradicție cu viziunile simpliste legate de fenomenul sportiv, dincolo de plasarea sa într-un teritoriu al dilematismului și al competițiilor de masă, rar onorat de rezultate notabile, lipsa unei școli sibiene, asemenea celor din București, Craiova, Bacău, Cluj, Cimpulung Moldovenesc, s-a făcut multă vreme simțită. Cucerirea titlului de compioană mondială la sulită junioare, de către Claudia Isailă, ca și intrarea împreună cu ea, în circuitul internațional a Ilenei Dorca, Ancăi Adrian și Elenei Hila relevă, însă, o fericită

răsturnare de situație datorată muncii fără preget a antrenorului Marcu Manu, azi posesorul unei concepții de selecție și pregătire moderne și competitive.

— Domnule Manu, v-aș ruga să-mi oferiți cîteva date despre d-voastră.

SPORT

— Sînt absolvent IEFS de 19 ani. Originar din Alba Iulia, am preferat Sibiu ca oraș mai mare, cu mai ample posibilități. Lucrarea mea de diplomă s-a numit „Factori de decizie în handbal”, ea ținînd în esență, de psihologie, motiv pentru care am petrecut mai mult de doi ani în Biblioteca Academiei. Grație acestor acumulări „sint” foarte

bine sportivii cu care lucrez. Am dus două generații, cea dintre anii 1973—1981, apoi o alta de la 1983 încoace. De la cea de a doua, am început să am sentimentul că drumul din fața mea e tot mai deschis.

— Bănuiesc că uzați de-o rețetă personală.

— Nu știu dacă e chiar așa, dar cel care reușește probabil știe ceva mai mult, e mai combativ. Metodele mă grefez pe caracteristicile atletilor, adică le supralicitez calitățile și le corectez defectele pînă ce ele devin calități. Antrenamentul îl proiectez fiindu-mi clare volumul și intensitatea lui, în funcție de ciclul pregătire, concurs, refacere. Un prieten mi-a preparat un biostimulent natural din flora montană specifică Păltinișului, plus că primesc de la București proteine de calitate. Alții folosesc biostimulanti nenaturali, dar sfîrșesc prin a fi prinși. De altfel, datorită controlului strict, performanțele la sulită, de exemplu, au început să scadă.

— De ce atletismul românesc trăiește prin cel feminin?

— Potențialul motric al femeii române e net superior celui bărbătesc, plus că rezistă la stress și solicitări. Pesemne statutul social a configurat-o astfel.

— Există în atletismul nostru moda de a participa la concursuri neimportante, care aduc însă bani. D-voastră nu simțiți interesat de asemenea participări?

— Deloc, chiar dacă uneori s-a lăsat cu presiuni. Eu concep pregătirea pentru concursuri importante, aducătoare de titluri naționale, balcanice, europene, mondiale care dau renume sportivului. De sfetnici și „stăpîni” mă lipsesc întrucît știu ce am de făcut.

— Vi s-a propus plecarea din Sibiu, la un club mai cu staif?

— Da, dar sînt un om cu picioarele pe pămînt. Voi rămîne la Sibiu, urmînd să fie semnat un contract pe 4 ani cu C.S.M.-ul, care s-a obligat să-mi rezolve toate problemele, avînd în vedere că Isailă Claudia este titulară în lotul olimpic.

— Vă mulțumesc și, vă rog dați-mi voie s-o interoghez pe Claudia.

(va urma)

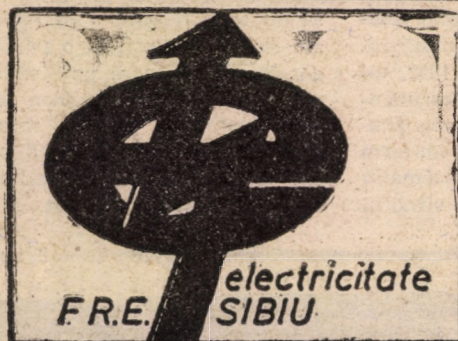
Stefan MIHAI

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avînd puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cu-apărare — lei —	Comi- ston	Vinzare — lei —	Comi- ston
U.S.D.	438,6	0,4	438,6	8
D.M.	278	0	278	4,2
F.S.W.	310	9	315	0
L.S.	649	9	661	9
L.F.	0,313	9	0,313	0
F.F.R.	79,1	9	80,5	0
F.B.	13,1	9	13,3	0
O.S.	38,1	9	38,8	0

— 421 —

În atenția agenților economici din județul Sibiu

Urmare Hotărîrii Guvernului României nr. 412/1992, noile prețuri cu ridicata pentru energia electrică livrată de RENEL, valabile începînd cu 15 octombrie 1992, sînt:

Nr. crt.	Nivelul de tensiune	A. Tarif binom. dif.				B. Tarif monom. dif.		C. Tarif monom. simplu		D. Tarif monom. simplu lei/kWh	Preț energie react.
		Putere		En.							
		lei/kW an		lei/kWh		lei/kWh		lei/kWh anual Putere	lei/kWh Energie		
		ore vîrf	rest ore	ore vîrf	rest ore	ore vîrf	rest ore				
1.	Joasă tensiune	72 000	29 196	32,1	19,4	48,4	17,3	28 884	16,8	22,5	2,3
2.	Medie tensiune	43 800	17 844	27,8	10,0	39,2	14,5	24 060	14,0	18,5	1,8
3.	Înaltă tensiune	26 076	11 232	27,4	10,0	33,5	12,5	20 052	12,2	15,7	1,6

— Sistemul de tarifare este determinat de instalațiile de măsurare existente în funcțiune.

— Menționăm că prețul energiei electrice la consumatorii casnici este subvenționat de stat la prețul de 6 lei/kWh, începînd cu data de 1 septembrie 1992.

FILIALA DE REȚELE ELECTRICE SIBIU

— 443 —